

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ.

Η έλευση τοῦ ἀγγλικοῦ θιάσου τοῦ «Ντάμπλιν Γκαίη Θήατερ» ἀπετέλεσε ἔνα καλλιτεχνικό καὶ θεατρικό γεγονός ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα κι' ἀξιόλογα τῆς ἐφετεινῆς περιόδου. Οἱ πέντε παραστάσεις του καὶ οἱ τρεῖς ἀπογευματινές του δόθηκαν μπρὸς σὲ πυκνότατο ἀκροατήριο ποὺ χειροκρότησε θερμότατα κι' ἐπευφήμησε ζωηρά τοὺς πρωταγωνιστὰς καὶ τοὺς ἄλλους ἡθοποιούς. Ἐκεῖνο ποὺ διέκρινε τὶς ἐμφανίσεις τοῦ ξένου θιάσου ἦταν τὸ πειθαρχημένο σύνολο, ἡ ὅμοιογένεια καὶ ἡ ζηλευτὴ ὑποταγὴ ὅλων στὸν ποιητικὸ λόγο. Μὲ φτωχικά μᾶλλον οκηνικά, μὲ ἐνδυμασίες κοινές, κατώρθωσαν, χάρις στὰ πιὸ καταπληκτικά παιγνιδίσματα τοῦ φωτὸς καὶ στὶς γοργές, ἐναλλαγές τῶν εἰκόνων, καὶ πρὸ πάντων χάρις στὸ ἑσωτερικὸ παιξιμό, στὴν πλήρη κατανόηση τῶν κειμένων ποὺ ἐρμήνευαν, νὰ δημιουργήσουν μιὰν ἀξέχαστην ἀτμόσφαιρα. Ἡ «Βασιλισσα Βικτωρία» τοῦ Χάουσμαν εἶχε τὸν τῇ λιγότερη ἐπιτυχία, «Ο «Μάκβεθ» δμως μὲ τὸν Χίλτον «Ἐντουαρτς καὶ ὁ «Ἀμλετ» μὲ τὸν Μίκαελ Μάκ Λιόμουαρ θὰ μείνουν ἀλησμόνητοι. Καλλιτέχνες ἀσύγκριτοι καὶ οἱ δυό, ἡθοποιοὶ περίφημοι, διέπλασαν τοὺς δυσχερεῖς ρόλους τους μὲ πνευματικότητα θαυμαστὴν καὶ ζωντάνεψαν ἐμπρός μας τοὺς σαιξιπηρικοὺς ἥρωες μὲ μιὰ λιτότητα μέσων καὶ ἔκφρασης, βαθύτατα ἀνθρώπινη. Θὰ μείνουν πραγματικά ἀλησμόνητοι. Ἀλλὰ καὶ οἱ πρωταγωνίστριες Κοραλίνα Καρμίκαελ ὡς Λαίδη Μάκβεθ, Μέριελ Μούρ ὡς Όφηλίσ, καθὼς κοι ἡ Ἀννα Κλόρκ καὶ ἡ Σέϊλα Μαίη ὑπῆρχαν ἀντάξιες τῶν πρωταγωνιστῶν. Οἱ κωμωδίες «Ἡ νύχτα θὰ πέσει» τοῦ Γουτλίσμας, καὶ «Ἡ προκαλουμένη σύζυγος» τοῦ Βάνμπορω μᾶς ἔδειξαν πόσῳ οἱ ἄγγλοι ἡθοποιοὶ μποροῦν, χάρις στὰ ἔξαιρετικά τους πρόσωπα, ν' ἀλλάζουν καὶ νὰ διαπλάσουν ὅλους τοὺς ρόλους κατὰ τὸν πιὸ ἔξυπνο καὶ καλλιτεχνικὸ τρόπο. Παραστάσεις γοητευτικές μέσα στὸ πλαισίο τῆς ἀπόλυτης καὶ πειθαρχημένης τέχνης, παραστάσεις ποὺ θὰ μείνουν γιὰ καιρό ἀλησμόνητες—αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπόλογισμὸς μὲ δυό λόγια ἀπὸ τὸ ὠροῖο πέρασμα τοῦ ἀγγλικοῦ θιάσου ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ